

Újra hosszúsárnyú denevér észlelése a Kelet-Bakonyban

2019. február 06-án a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság (DINPI) őrszolgálatából hárman 3 munkatársa (Staudinger István, Klébert Antal és Hegyi Zoltán), a Vértes és a Bakony-hegységben dolgozó Máté Balázs denevérkutató valamint a Fővárosi Állat és Növénykert (FÁNK) munkatársa Nagy Ágnes téli denevérfelmérésre indult a Bakony hegység Kelet-Bakony tájegységében. Elhagyott és még funkcionáló pincéket, földalatti volt katonai objektumokat, barlangokat és egyéb célzattal épült földalatti denevérelőhelyeket néztünk át. Ezen a napon 7 denevérszálláshelyet vizsgáltunk át. Az első monitoring helyszínünk Fehérvárcurgó mellett volt. Itt akadtunk rá egy pihenő hosszúsárnyú denevérré (*Miniopterus schreibersii*) ezen az élőhelyen még néhány telelő közönséges denevért (*Myotis myotis*) találtunk, melyek feltehetőleg az itt nyaranként szülőkolóniát képező 4-500 példányból álló szülőkolóniából maradhattak az élőhelyen. A mellékelt fotókat Máté Balázs készítette, melyek a hosszúsárnyú denevért és a megtalálás örömteli pillanatát rögzítették. Feltehetőleg ezen egyedet már a tavalyi évben is láthattuk itt. Ugyanezen az élőhelyen 2018. 02.20-án Staudinger Istvánt észlelte a faj jelenlétét.

A hosszúsárnyú denevér előfordulása annyira ritka az Igazgatóság működési területén, hogy érdemes megemlíteni azon alkalmakat, amikor az elmúlt években észleltük a jelenlétét. A Gerecse hegység területén 25-30 évvel ezelőtt már csak alkalmi fajként szerepel az észlelési listákon. Majd sok éven keresztül teljesen eltűnt a kutatók szeme elől.

Az elmúlt években először 2014-ben, a bajóti Öreg-kőn található Jankovich-barlangban észlelték egy példány jelenlétét a Nemzeti Park Igazgatóság munkatársai (Juhász Márton és Hegyi Zoltán). Ugyanazon egyed jelenlétét kétszer is sikerült regisztrálni, 2014.10.31-én és 2014.12.30-án. A telelő hosszúsárnyú közelében néhány nagy myotis (közönséges denevérek és hegyesorrú denevérek (*Myotis blythii*) együtt) telelt még, amely denevérek az itt szülőkolóniát alkotó több ezres állományból maradhattak az élőhelyen a téli időszakra is.

A Pilis-Visegrádi hegység területén, Dömös térségében lévő középkori bánya táró rendszerek egyike, az elmúlt évtizedekben egy kétezres példányszámú nagy myotis szülőkolóniának ad otthont. Ezen kolónia ellenőrzésekor a táró bejárati szakaszán észleltünk egy pihenő hosszúsárnyú denevért. Az észlelés 2016. 06. 23-án történt. Az észlelők Gránicz Laura, Szabadi Kriszta és Hegyi Zoltán voltak.

Az említett tárótól nem messze található egy másik, kialakításában az előzőhöz hasonló banya táró. Ezen táró téli ellenőrzésekor 2017. 11.22-én észleltünk egy példány hosszúsárnyú denevért. Az élőhelyen találtunk még 5 példány kis patkósdenevért (*Rhinolophus hipposideros*) és 1 példány nagy patkósdenevért (*Rhinolophus ferrumequinum*). Az észlelők a Nemzeti Park Igazgatóság munkatársai: Kunisch Gyöngyvér és Hegyi Zoltán voltak.

Az említett 4 helyszínen talákoztunk tehát ezen unikális faj egyedeivel. Ennek a nemzetségnek ez a faj az egyedüli képviselője az egész Európai kontinensen. Észak-Kelet Magyarországon szerencsére még nagyobb létszámú kolóniái élnek a földalatti szálláshelyeken. Az emberi zavarásra különösen érzékeny a faj. Azon barlangzárások, melyek az átlagos méretű denevérníllásokkal rendelkeznek nem felelnek meg az igényeinek. A nagy, szabad berepülőnyílásokat kedveli. Reméljük, hogy a környezettudatos barlanghasznosításnak és az átgondolt élőhelyfejlesztési munkáknak köszönhetőleg ezen érdekes faj szórvány előfordulásai sűrűsödni fognak az elkövetkező években a Nemzeti Park Igazgatóság működési területén.